

Sagens Behandling i Landstinget, en Redegørelse, der til fulde viser, at det i høj Grad er paakrævet, at Bestyrelserne, hvor det drejer sig om at tage nye Værdier ind under et Selskab, har Ansvaret for, at disse Værdier ogsaa er det, de udgives for.

I § 27 kræves, at Aktierne skal være indbetalt senest 2 Aar efter Anmeldelsen til Aktieselskabs-Registeret. Jeg vil mene, at denne Paragraf i den Grad taler for sig selv, at det er unødvendigt at komme nærmere ind paa den. Det samme gælder Forbudet mod Erhvervelse af egne Aktier. Det har jo ganske vist været et af de meget omdisputerede Spørgsmaal, som i lange Tider satte Sindene stærkt i Bevægelse, men jeg vil tro, at netop fordi de mange Skader, der er sket ved, at Aktieselskaber har ligget inde med egne Aktier, er saa kendte, vil det være let at samle Enighed om dette Forbud.

§§ 38—44, der omhandler Regnskabs-aflæggelsen og Anvendelse af Overskud, er efter min Mening det mest interessante Afsnit i Lovforslaget. Disse Bestemmelser tilsigter Konsolidering, og jeg vil mene, det vil være meget vanskeligt at føre nogen virkelig saglig Kritik frem mod de Krav, her er stillet.

Det gælder Afskrivninger af Stiftelsesomkostninger og goodwills, der forlanges afskrevet gennem 5 Aar, og det gælder de meget beskedne Henlæggelser til Reservefond og Afskrivnings- og Udbyttefond. Jeg kunde i øvrigt tænke mig, at der var Grund til i et kommende Udvalg at drøfte, om det ikke vilde være rimeligt at foretage yderligere Henlæggelser, naar der udbetales meget store Dividender, thi netop i de Virksomheder, hvor de meget store Dividender udbetales, er det i Regelen saaledes, at Dividenderne udbetales paa Basis af Værdiansættelser, der er sket under en Højkonjunktur, og da der efter en Højkonjunktur som Regel kommer en Deroute, vil det undertiden kunne betyde, at der ikke er Dækning for den Kredit, der er skabt paa Basis af de for højt vurderede Aktiver. Derfor vilde det være rimeligt, om man, naar der udbetales meget store Udbytter, ikke nøjedes med den almindelige Henlæggelse, men foretog ekstraordinære Henlæggelser. Det samme kunde være paakrævet i de Virksomheder, hvor Aktivposterne, Varerne og Værdipapirerne, er udsat for store Prissvingninger. Der er jo en Række Virksomheder, hvis Aktivside kan være overordentlig nøgternt udregnet den ene Dag og maaske et Aar eller to

efter være omtrent værdiløs, og netop hvor det drejer sig om saadanne konjunktur-undergivne Varer, vilde det være rimeligt at foretage en særlig Konsolidering. Med særlig Glæde hilser jeg § 43, der begrænser de 3 første Aars Udbytte til 6 pCt. og Tantiemen til 2 pCt. af den indbetalte Kapital. Det er jo næsten altid i et Selskabs første Aar, at Dumhederne begaas; selv de mest forsigtige og de mest nøgterne Ledere af et Selskab kan ikke undgaa at komme til at betale Omkostningerne for manglende Erfaring. I en Virksomhed, hvor Lederne ikke kender enten de lokale Forhold eller den særlige Branche, vil de være nødt til i nogen Maade at prøve sig frem, og i et saadant Tilfælde vil de første Aar næsten altid give et Selskab Tab. Men det er jo meget sjældent, at Tabene konstateres lige med det samme, der vil som Regel gaa nogen Tid, før man opdager, at en Forretningsforbindelse er mindre solid, der vil næsten altid hengaa en Tid, inden man er klar over, at en Vare ikke kan sælges i det Omfang eller til de Priser, man først havde regnet med, og inden den Tid er gaaet, kan der være udbetalt Udbytter, som Virksomheden egentlig ikke har haft Raad til at udbetale. Dette vil blive forhindret, naar man har en Bestemmelse om, at der i de første 3 Aar kun maa udbetales 6 pCt. i Udbytte — og jeg vilde dog mene, at 6 pCt. er en rimelig Rente, som ikke i nogen Maade beskærer Kapitalens Frihed til at faa en ordentlig Forrentning. Det har jo for Resten vist sig, at en meget stor Del af de Selskaber, der har foraarsaget den nuværende Krise, i høj Grad har levet paa i de første Aaringer at udbetale en meget høj Dividende. Jeg kan saaledes nævne, at i hvert Fald nogle af de Aktieselskaber, hvis Sammenbrud bl. a. gjorde, at ogsaa Diskontobanken maatte likvidere, netop havde udbetalt 12—15—20 pCt. i Udbytte de første Aar, uden at der var Grundlag for Udbetaling af saadanne Udbytter. Jeg tror, der maa kunne samles Enighed om gennem Lovgivningen at medvirke til en højst fornøden Stabilitet paa dette Omraade. Man kan maaske sige, at Aktieselskabs-Ledere og -Direktører skulde være saa kloge, at de selv sørgede for Konsolidering i de første Aar af et Selskabs Virksomhed, men naar det nu er saaledes, at de paagældende hidtil ikke har været saa kloge, maa det vel, naar i øvrigt uskyldige Folk kan komme til at bløde for denne Uklogskab, være Samfundets Opgave at gribe ind. En